galeria działań
SMB Imielin, ul. Marco Polo 1
02 - 776 Warszawa
www.galeriadzialan.hg.pl
Kierownik artystyczny: Fredo Ojda

Włodzimierz Borowski, *Safari*
Re-enactment drugiej instalacji akustycznej z 2007 roku
Realizacja techniczna: Jan Pieniążek

Ta nietypowa wystawa jest powtórzeniem/rekonstrukcją dzieła Włodzimierza Borowskiego *Safari*, które było prezentowane w tym samym miejscu w 2007 roku. Ten zabieg wynika z naszego przekonania, że dzieła sztuki współczesnej, przynajmniej niektóre dzieła, nie powinny być traktowane jako posiadające w pełni ustalone znaczenia, że warto próbować kolejnych reinterpretacji tych dzieł, jeśli traktujemy je jako wciąż współczesne.

W tym wypadku nie chodzi o jakieś zamiany w samym dziele czy sposobie jego prezentowania, lecz o doświadczenie tego dzieła w obecnej sytuacji (świadomościowej, kulturowej, cywilizacyjnej). Jest chyba tak, że to, co w 2007 roku dostrzegaliśmy w *Safari* Borowskiego miało dla nas wymowę sarkastycznej hipotezy lub przejaskrawionej prognozy/ostrzeżenia, dziś jest już jakby diagnozą stanu aktualnego w pewnej dziedzinie zjawisk.

Safari składa się między innymi z 12 radioodbiorników, które włączają się wtedy, gdy ktoś stanie przed konkretnym radioodbiornikiem. W 2007 roku odbierały audycje wtedy nadawane, teraz będą transmitować audycje aktualne, czyli w pewnym stopniu praca ta automatycznie się „aktualizuje". Zatem tylko w materialnym sensie jest wierną rekonstrukcją, a w najważniejszym wymiarze jest re-enactmentem zdarzenia z 2007 roku, jego ponownym wykonaniem – działaniem analogicznym do re-enactmenów performansów z przeszłości.

Jednak oprócz wspomnianych odbiorników radiowych *Safari* zawiera kilka plansz z krótkimi jakby cytatami fragmentów potocznego gadania. Te trywialne lub po prostu głupie wypowiedzi ukazują łącznie stan mentalnego chaosu, jakby w rezultacie całej różnorodności programów radiowych – wbrew nadziejom na wynikający z tej różnorodności pluralizm i rozwój świadomości – powstawał myślowy śmietnik a nie nowa jakość. W sumie wygląda to jak ogólniejsza krytyczna diagnoza oddziaływania np. mediów społecznościowych, zresztą chyba nie tylko tego rodzaju mediów. W 2007 roku nie było to jeszcze tak widoczne jak jest teraz. W każdym razie testujemy zaistnienie dzieła z niedalekiej przeszłości w aktualnym kontekście. Podążamy tu za myślą Włodzimierza Borowskiego zawartą w zdaniu o nieoczywistej wymowie: „prawda dzieła jest w jego zgodności z czasem".

Na wystawie prezentujemy też kilka krótkich tekstów Włodzimierza Borowskiego z Archiwum Artysty, które korespondują z zagadnieniami związanymi z pracą *Safari*. A także esej Pawła Polita „Symfonia *Struktury czasu* Włodzimierza Borowskiego" podejmujący wybrane wątki twórczości artysty ważne dla prezentowanej wystawy oraz cenne informacje o kształtowaniu się koncepcji instalacji dźwiękowej, która nie została wprawdzie zrealizowana, ale poprzedzała powstanie instalacji *Safari*. Obecną ekspozycję uzupełniają fotografie Jana Pieniążka i Pawła Gutowskiego, ukazujące prezentację *Safari* w 2007 roku, a film Aleki Polis dokumentujący funkcjonowanie wtedy tej instalacji dostępny jest na http://archiwum-obieg.u-jazdowski.pl/obiegtv/6001

Wystawa stawia pytania o stałość i zmienność przesłania dzieł sztuki w kontekstach zmieniającego się czasu ich prezentacji.

Wystawą Włodzimierza Borowskiego inaugurujemy cykl prezentacji ***WŁÓKNA CZASOPRZESTRZENI***, których wspólnym tematem jest zagadnienie związane z czasoprzestrzenią. Tytułowe pojęcie wywiedliśmy ze współczesnych naukowych koncepcji fizyki. Jedną z prób opisu kwantowej grawitacji jest teoria tzw. pętlowej grawitacji kwantowej (Loop Quantum Gravity, LQG). Ciekawe, że naukowcy przyjmują w niej, że czasoprzestrzeń ma budowę podobną do tkaniny – składa się z bardzo wielu małych i splątanych w pętle włókien. To obrazowe wyobrażenie stworzone przez naukowców chcemy potraktować jako pewien model łączący prace wybranych artystów i artystek. Włókna te tworzą łącznie istotny składnik tkaniny kultury współczesnej, tworzą jej metaforycznie rozumianą czasoprzestrzeń.

Kurator wystawy: Grzegorz Borkowski